

og sagde nej og alligevel fik gennemført en aftale.

Kl. 10.25

Vi binder nu Folketinget frem til 2042, hvis B 7 bliver vedtaget. Det er i virkeligheden en suverænitetssafgivelse. Havde det været i forhold til EU, ville det kun kunne vedtages med fem sjettedels flertal i Folketinget eller efter en folkeafstemning. Her indgår vi på bindingen på en måde, hvor Folketinget ikke har haft den sarteeste indflydelse på bestemmelsens udformning. Ingen af os har set den aftale bortset fra ministeren, inden den var indgået, og efterfølgende fik vi at vide, at der ikke kunne ændres et komma i den pågældende aftale.

Man henviser til, at man ikke kunne inddrage Folketinget og vise dem aftalen på forhånd af hensyn til de børsetiske regler. Skal de børsetiske regler stå over hensynet til Folketinget? Det er overraskende, at partier, som er så optaget af demokratisk underskud og demokrati i EU og suverænitetssafgivelse dér, her blot på et vigtigt område vil afstå suverænitet, endda til et privat firma, uden at Folketinget har haft en jordisk chance for at blive inddraget.

Hvorfor er den aftale her? Ja, det er da klart: Hvis bevillingshaverne som de eneste i det danske samfund kan sikre sig mod skatteforhøjelser i de næste 40 år, det, jeg har kaldt skattestop frem til 2042, så er det da klart, at de gerne vil gøre det. De har selvfølgelig også i erindring, hvad der skete med pinsepakken i sin tid, hvor regeringen oprindelig dengang havde en tanke om at sænke selskabsskatten, men ikke for aktiviteterne i Nordsøen. Det blev som bekendt ikke til noget. Men det, denne aftale betyder, er, at sådan noget, som dengang var overvejet og foreslået, ikke vil kunne lade sig gennemføre i fremtiden.

En sådan aftale kan man simpelt hen ikke sige ja til. Det er efter min mening at give afkald på rettigheder til vores olie, vores gas. Når man følger den offentlige debat, har man lidt det indtryk engang imellem, at regeringsordførerne og ministeren har den opfattelse, at det i virkeligheden er Dansk Undergrunds Consortiums olie og gas, og at vi skal være dybt taknemlige for, at de vil overlade lidt mere af olien og gassen til os andre, end de hidtil har gjort. Det er ikke vores opfattelse. Det er olie og gas, der tilhører det danske samfund. Hvorfor skal rådigheden over den overlades på disse vilkår til fremtiden?

Hvad sker der så efter aftalen? Der har været allehånde spekulationer. Der er ingen mulighed

efter aftalen for at komme uden om disse vilkår, medmindre man i en helt urimelig situation i en genforhandling gør opmærksom på og vinder offentlig støtte til, at det er urimeligt, fordi forudsætningerne totalt har ændret sig. Men rent juridisk er der ikke noget at komme efter.

For Socialdemokratiet er jeg nødt til at sige: Det er for os en hellig ting, at indgåede aftaler overholdes. Derfor vil vi selvfølgelig ikke, som der har været leget med i offentligheden, spekulere i, om vi kan fikle med ordningen i 2005 og 2006 og 2007. Vi vil føle os forpligtet af den aftale, selvfølgelig vil vi det. Det er netop derfor, at vi er dybt skeptiske over for at indgå aftaler, vi ikke kan overskue virkningerne af, eller som vi bedømmer negativt. Det er, fordi vi ved, at når vi først har indgået en aftale, så vedstår vi den.

Jeg vil stærkt – men jeg ved godt, det er et sent tidspunkt at gøre det – appellere til de borgerlige politiske partier om, at man i denne sag tænker sig om og lader demokratiet få en chance. Indgå aftale med A.P. Møller, javel. På lidt dårlige vilkår, javel. Men ikke en binding i forhold til Folketinget, ikke en garantiordning.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg husker – også fordi jeg blev mindet om det, da jeg så dagsordenen for i dag, et senere punkt på dagsordenen – at jeg for vistnok 12 år siden indgik en aftale med den, der dengang var formand for Det Konservative Folkeparti og statsminister i Danmark, Poul Schlüter, om en garanti. Det var en garanti til alle unge mennesker, der startede på en erhvervsuddannelse, om, at de kunne få lov at gennemføre den erhvervsuddannelse. Det var en garanti, der betød, at der altid var en praktikplads, om ikke andet så ved skolen. Den indgik jeg med Poul Schlüter dengang. Den afskaffer vi i dag. Den garantiordning bliver afskaffet i dag. Garantien til alle de unge i en af de mest skrøbelige faser af deres liv afskaffer vi; den afskaffer VKO-flertallet senere i dag.

Kl. 10.30

Til gengæld indfører vi en garanti for de allerstærkeste mennesker i det her samfund og helt frem til 2042. Hvis ikke det er udtryk for klokkeklar ideologi og et skifte i de borgerlige partiers retsopfattelse, så ved jeg ikke, hvad det er.

Vi stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Er det ikke sådan, må jeg spørge hr. Svend Auken, at det, vi med denne her aftale netop sik-